

Sınıf Mücadelesi mi Sınıf Kini mi?

Errico Malatesta

20.09.1921

Milano'daki jüriye sınıf mücadelesi ve proletarya ile ilgili eleştiri ve şaşkınlığı yükselten bazı fikirlerimi anlattım. Bu fikirlerin üstünden tekrar geçsem iyi olur.

Kindarlığı kışkırttığıma dair suçlamalara öfkeyle karşı çıktım; propagandamda her zaman toplumsal yanlışların bir efendinin ya da bir başkasının, bir yönetici veya başka bir yöneticinin zayıflığına dayanmadığını, daha ziyade bir kurum olarak efendiler ve hükümetlere dayandığını göstermeye çalıştım. Dahası, çare birey olarak yöneticileri değiştirmekte değildir, insanın insan üzerinde tahakküm kurduğu sistemin kendisini ortadan kaldırmak gereklidir. Ayrıca bir işçinin, hele bir de kazara zenginliğe ve otoriteye sahip olduğu bir konuma gelmişse, tıpkı sıradan bir burjuva gibi davrandığı gerçeğini göz önüne aldığımızda, işçilerin birey olarak burjuvaziden daha iyi olmadığını da her zaman vurguladım.

Bu gibi açıklamalar burjuva basını tarafından karalanmış, bozulmuş, değiştirilmiştir; sebebi de gün gibi ortadadır. Polislerin ve sahtekârların çıkarlarını korumak için para alan basının görevi, anarşizmin gerçek doğasını halktan gizlemek ve anarşistlerin kinle dolu, yakıp yıkan kimseler olduğuna dair hikâyelere inandırmaya çalışmaktır. Bu, basının görevidir fakat kabul etmemiz gerekir ki bunu çoğunlukla iyi niyetle salt cahilliklerinden

yapmaktadırlar. Bir zamanlar bir tutku olan gazetecilik çürümüş bir mesleğe dönüştüğünden beri, gazeteciler yalnızca ahlâki algılarını değil bildikleri şeyler hakkında konuşmaktan kaçınmanın entelektüel dürüstlüğünü de kaybettiler.

Niteliksiz yazarları şimdilik bir kenara bırakalım ve çoğunlukla yalnızca kendilerini ifade etme biçimlerinden kaynaklı olarak düşünceleri bizimle ters düşen, fakat bizimle samimi bir şekilde aynı şeyi hedeflediği için dostumuz kalan yazarlar hakkında konuşalım.

Bu insanların şaşkınlığı tamamen sebepsizdir, öylesine sebepsizdir ki bu şaşkınlığın yapmacık olduğunu düşünmeye başlayacağım. Benim bunları elli senedir söyleyip yazdığımı ve yüzlerce, binlerce anarşistin de şimdi veya geçmişte aynılarını söylediği gerçeğini görmezden gelemiyorlar.

Biraz bu ayrışmadan bahsedelim.

Nasırlı elleri göze alarak tüm erdemlerle ve dürüstlikle kutsalca dolup taşan “işçi zihinli” insanlar vardır; proletaryanın kutsal ismi üzerine yemin etmeden halkla ve insanogluyula ilgili konuşmaya cüret edecek olursan sana karşı çıkarlar.

Pekala, tarihin proletaryayı gelecek toplumsal devrimin ana aracı yaptığı bir gerçektir; tüm insanların özgür olduğu ve özgürlüklerini kullanabilecekleri tüm imkânlarla sahip olduğu bir toplumun

kurulması için mücadele edenler, daha çok işçi sınıfı üzerinde durmalıdır.

Günümüz itibariyle, tüm toplumsal yanlışların ve kitlelerin bağımlılığının ana sebebi, doğal kaynakların biriktirilmesi ve geçmişte olduğu gibi şimdiki jenerasyonların da çalışmasıyla oluşturulmuş sermayedir. Bu, hiçbir şeye sahip olmayan kişiler için normaldir ve zorunlu kamulaştırmanın öznesi olmak için daha doğrudan ve açıkça üretim araçlarının paylaşımıyla ilgilenmektedirler. Propagandamızın özellikle -hayat şartları ayaklanmayı ve nihai bir hedefe ulaşmayı imkânsız kılan- işçilere hitap etmesinin sebebi budur. Yine de yoksulu sırf yoksul olduğu için ne saplantı hâline getirmeye, ne de onu doğası itibariyle üstün olduğuna inandırmaya gerek vardır; bu koşulun erdemden kaynaklanmadığı ve ona kendine yanlış yapanlara yanlış yapma hakkı veren iradesinden gelmediği kesindir. Nasırlı ellerin tiranlığı (pratikte, zamanında olsa bile, artık nasırlı elleri olmayan bir kaç kişinin tiranlığı) diğer tiranlıklardan daha zayıf ya da güçlü olmayacaktır ve eldivenli ellerin tiranlığından daha az kalıcı kötülöklere yönelmeyecektir. Muhtemelen daha az aydınlanmış ve daha vahşi olacaktır, o kadar.

Yoksulluk, nesilden nesile uzadığında, maddi zarar ve fiziksel bozulmanın yanı sıra ahlaki yabanileşme de üretmeseydi, bu kadar korkunç bir şey ol-

mazdı. Yoksulların hataları, onlardan daha iyi olmayan, fakat ayrıcalıklı sınıfta iktidar ve zenginlikle yetişmiş olanlardan farklıdır.

Burjuvazi, büyük fatihlerden açgözlü ve kan emici patronlara, Giolitti ve Graziani'nin ve insanoglunun diğer işkencecilerinin hoşlandığı şeyleri ürettiği gibi Cafiero'nun, Reclus'nün, Kropotkin'in ve tarihte sınıf üstünlüklerini bir ideal uğruna feda eden herkesin hoşlandığı şeyleri de üretiyor. Proletarya insanlığın kefareti için nice kahramanlar, şehitler verdiği gibi burjuvazinin yokluğunda bir gün bile dayanamayacak katilleri, kendi kardeşlerine ihanet edenleri, beyaz muhafızları da veriyor.

Kötülüğün her yerde olduğu, bireysel iradeyi ve sorumluluğu aşan sebeplere dayandığı ortadayken kin nasıl olur da istek ve ihtiyaçları karşılamanın en iyi yolu olan adaletin bir ilkesi olmaya yükselebilir?

Birisinin sınıf mücadelesinden kastı ezilenlerin ezenlere karşı -ezilmişliğin ortadan kaldırılması için verdiği mücadeleyse, bırakın istediği kadar sınıf mücadelesi olsun. Bu mücadele ahlâki yükselmenin ve maddi iyileşmenin bir yoludur; güvenilebilecek asil devrimci güç budur.

Fakat kine geçit vermeyin çünkü sevgi ve adalet kinden yükselmez. Kin, intikama yol açar; yani düşmanından yukarıda olma isteğine, bir tarafın üstünlüğünü pekiştirmeye yol açar. Kin olsa olsa, ezen-

ler kazanırsa yeni hükümetlerin bir kurumu olabilir, ama asla anarşinin bir kurumu olamaz.

Maalesef bedenleri ve düşünceleri toplum tarafından kiralanan ve eziyet edilen zavallıların kinini anlamak kolaydır: Ne de olsa yaşadıkları cehennem bir idealin ateşiyle tutuştuğunda kin kaybolur ve yerini iyi olan için mücadele etmenin ateşli isteği alır.

Bu yüzden ki gerçek kindarlar yoldaşlarımız arasında bulunamaz, her ne kadar kinin sözcülüğünü yapan bir çok yoldaş olsa da. Bu yoldaşlar, onlara güzel -belki de kötü- dizeler besteleyebilme fırsatı verdiği için bu kinin şarkısını söyleyen fakat iyi ve barışçıl ozanlar gibidirler. Kinden bahsederler ama onların kini sevgiden yapılmıştır. Bu yüzden onları severim, her ne kadar benim için yalnızca isimden ibaret olsalar da.

Anarşist Kütüphane

Errico Malatesta
Sınıf Mücadelesi mi Sınıf Kini mi?
20.09.1921

29.07.2021 tarihinde şuradan alındı: meydan1.org
Çeviri: Umut Adnan Aydemir

tr.anarchistlibraries.net